

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันแพร่หลายทั่วโลก มีบทบาทสำคัญในด้านการเมือง การทูต การทหาร การพาณิชย์ ฯลฯ แต่ที่สำคัญที่สุดก็อยู่ในด้านการเผยแพร่ความรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันซึ่งวิทยาการและเทคโนโลยีในด้านการแพทย์ เกษตรกรรม วิศวกรรม การสื่อสารคมนาคม ฯลฯ กำลังเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพราะหนังสือต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิทยาการเหล่านี้ส่วนมากเขียนเป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ดังนั้นการขาดความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ จึงเป็นอุปสรรคอันสำคัญยิ่งสำหรับผู้ประสงค์จะศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับวิทยาการต่าง ๆ ให้ทันสมัยอยู่เสมอ กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษและความจำเป็นที่จะต้องสอนภาษาอังกฤษแก่เยาวชนของไทย จึงได้กำหนดให้มีหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นวิชาบังคับตั้งแต่ระดับประถมศึกษาตอนปลายจนถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย แม้ในระดับฝึกหัดครูและระดับอุดมศึกษาก็มีวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับในหลักสูตรด้วย

เมื่อพิจารณาอัตราเวลาเรียนภาษาอังกฤษในหลักสูตรการศึกษาในระดับต่าง ๆ แล้ว จะเห็นได้ว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญเท่าเทียมกับภาษาไทยและคณิตศาสตร์ เพราะมีเวลาเรียนไม่น้อยกว่าวิชาทั้งสอง หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย¹ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 3 หรือ 5 ชั่วโมง หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น² กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 4 หรือ 6 ชั่วโมง และ

¹กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2503 (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2516), หน้า 3.

²กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (ม.ศ. 1 - 2 - 3) พุทธศักราช 2503 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2516), หน้า 3.

หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย³ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษสัปดาห์ละ 6 หรือ 8 ชั่วโมง ในหนึ่งปีมีเวลาเรียนทั้งสิ้นประมาณ 35 สัปดาห์ ดังนั้นนักเรียนที่เรียนจบชั้นประโยคประถมศึกษาตอนปลาย ใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษทั้งสิ้นประมาณ 315 - 525 ชั่วโมง ถ้าจบชั้นประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น จะใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษประมาณ 420 - 630 ชั่วโมง และถ้าจบชั้นประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย จะใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษทั้งสิ้นประมาณ 420 - 560 ชั่วโมง จะเห็นได้ว่านักเรียนไทยใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 - 6 ประมาณ 1155 - 1715 ชั่วโมง หรือประมาณร้อยละ 20 ของเวลาเรียนทั้งหมด แม้นักเรียนไทยจะเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลาถึง 8 - 9 ปี ก็ยังไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการสำรวจและวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ ดังที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้คือ จันทรเพ็ญ ยันตระภูล ได้ศึกษาความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนรัฐบาล⁴ และชุมพล ปานเกตุ ได้ศึกษาสัมฤทธิผลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล ได้พบว่านักเรียนในระดับชั้นนี้มีความสามารถในการเรียนด้านเสียง โครงสร้างไวยากรณ์ และคำศัพท์ ในระดับปานกลาง⁵ เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ ได้วิจัยเรื่องโครงการสอนอ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลปรากฏว่านักเรียนในระดับชั้นนี้ มีความสามารถในการอ่านในระดับปานกลางเช่นกัน⁶ ในระดับวิทยาลัยครู ดาวร สุนงกช ได้ศึกษาพบว่า

³ กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ศ. 4 - 5 - 6) พุทธศักราช 2503 (พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2516), หน้า 3.

⁴ จันทรเพ็ญ ยันตระภูล, "ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514)

⁵ ชุมพล ปานเกตุ, "สัมฤทธิผลในการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนรัฐบาล" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514)

⁶ เจือจันทร์ จงสถิตอยู่, "โครงการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514)

นักเรียนในวิทยาลัยครู 3 แห่ง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่านเอาใจความ ในระดับปานกลางด้วย⁷ ส่วนในด้านกาเขียน R. J. Owens ได้ให้ความเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ในเอเชียอาคเนย์มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษต่ำกว่าระดับมาตรฐาน⁸

จากผลการศึกษาดังกล่าว จะเห็นได้ว่านักเรียนไทยใช้เวลาเรียนภาษาอังกฤษไม่น้อยกว่าวิชาอื่น แต่ได้ผลไม่คุ้มค่าเวลา เงิน แรงงาน และพลังใจ ที่เสียไปในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งยังทำให้เสียเวลาการสอนวิชาอื่นด้วย เหตุที่เป็นเช่นนี้เป็นเพราะมีปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยหลายด้าน ปัญหาที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งคือ จำนวนครูที่มีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริงในด้านภาษาอังกฤษและวิธีสอนภาษาอังกฤษ มีจำนวนน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนนักเรียนในทุกระดับการศึกษา ซึ่งมีอยู่จำนวนมาก ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว อาจเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงวิธีสอนภาษาอังกฤษให้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ในสมัยก่อน การสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมักจะเน้นความสำคัญขององค์ประกอบหรือ เนื้อหา (Elements) ของภาษาอังกฤษ คือ เสียง คำศัพท์ และไวยากรณ์ ไม่ใคร่สนใจการสอนทักษะ (Skills) ในการใช้ภาษา อันได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่ในปัจจุบันนี้หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษทั้งในระดับประถมศึกษาตอนปลาย⁹ มัธยมศึกษาตอนต้น¹⁰ และ

⁷ถาวร สุงสุข, "ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาของวิทยาลัยครูสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2510)

⁸R. J. Owens, "Teaching English Composition," RELC Journal, I (June, 1970), 119.

⁹กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนปลาย ..., หน้า 9 - 13.

¹⁰กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ..., หน้า 10 - 14.

มัธยมศึกษาตอนปลาย¹¹ กำหนดให้สอนองค์ประกอบของภาษาให้สัมพันธ์กับทักษะของภาษาค้วย ตัวอย่าง เช่น ในหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น กล่าวไว้ว่า

ไวยากรณ์ในชั้นนี้ ไม่นับเป็นวิชาหนึ่งต่างหากจากทักษะทั้งสี่ นับเป็นวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะ อย่างใกล้ชิด มีความสัมพันธ์กับทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เท่า ๆ กัน จะแยกจากกันไม่ได้ ไวยากรณ์ในชั้นนี้เป็นไวยากรณ์สำหรับใช้ในภาษา จะต้องค่อย ๆ ชนกันไปกับศัพท์และกระสวนที่เรียน ในชั้น ...¹²

ค้วยเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจใคร่จะทราบว่าผลที่ได้จากการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ จะสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้หรือไม่ เพียงใด

นอกจากนั้น ผู้วิจัยมีความสนใจปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษเป็นพิเศษ เนื่องจากในปัจจุบันนี้ ในชีวิตประจำวันของคนไทยส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษมากกว่าการฟัง พูด และเขียน เช่น อ่านป้ายโฆษณา ประกาศ ป้ายชื่อสินค้า สลากยา คำแนะนำในการใช้สิ่งของต่าง ๆ ที่ทำจาก ต่างประเทศ ฯลฯ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ นอกจากจะมีความก้าวหน้าในอาชีพ เพราะสามารถติดตามความเคลื่อนไหวทางวิชาการเกี่ยวกับงานอาชีพจากเอกสารภาษาอังกฤษแล้ว ยังมีประสบการณ์กว้างขวางในด้านต่าง ๆ และได้รับความบันเทิงจากการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษด้วย ดังนั้น ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านหนังสือทางวิชาการ ข้อความ หรือเรื่องราวต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษได้ ย่อมได้รับประโยชน์มากกว่าและได้เปรียบผู้ที่ไม่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ แต่เป็นที่น่าเสียดายที่ในปัจจุบันนี้ คนไทยที่อ่านหนังสือภาษาอังกฤษได้มีจำนวนน้อย ในขณะที่ความรู้ ที่คนในโลกค้นคว้าได้ใหม่และเผยแพร่เป็นเอกสารหรือหนังสือภาษาอังกฤษมีมาก นักศึกษาส่วนใหญ่ยัง ไม่มีความรู้ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษก็พอที่จะใช้ค้นคว้าหาความรู้จากตำราภาษาอังกฤษได้

¹¹กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ..., หน้า 11 - 16.

¹²กระทรวงศึกษาธิการ, หลักสูตรประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ..., หน้า 12.

ผู้ที่อ่านหนังสือภาษาอังกฤษไม่ไ้มักจะล่าหลังผู้อื่นในค่านวิชาการศึกษา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องปรับปรุงวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น หนึ่ง ปัญหาในการสอนอ่านภาษาอังกฤษ เมื่อเกิดขึ้นกับนักเรียนในระดับใดก็ตามเป็นปัญหาสืบเนื่องไปยังระดับการศึกษาที่สูงขึ้นไปด้วย ทั้งนี้เพราะนักเรียนต้องเรียนภาษาอังกฤษติดต่อกันไปตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา

เหตุที่ผู้วิจัยมีความสนใจปัญหาการสอนอ่านในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นเพราะนักเรียนในชั้นนี้เมื่อจบการศึกษาแล้ว หากไม่ศึกษาต่อย่อมจะต้องใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพบ้างไม่มากก็น้อย แต่ถ้าวินศึกษาต่อไปในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือในระดับอุดมศึกษา ก็มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการอ่านตำราและค้นคว้าหาความรู้ ดังนั้น ถ้าหากได้ปรับปรุงการสอนอ่านในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ให้ถูกต้องและได้ผลดีแล้ว เมื่อนักเรียนศึกษาในชั้นสูง ๆ ต่อไป จะมีพื้นฐานที่ดีในการอ่านภาษาอังกฤษ และสามารถนำภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ได้เต็มที่

องค์ประกอบที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมีหลายประการ ที่สำคัญพอสรุปได้ดังนี้ คือ

นักเรียน มีองค์ประกอบด้านสติปัญญา แรงจูงใจ ทัศนคติ และความสนใจในการอ่าน ความตั้งใจที่จะปรับปรุงทักษะในการอ่าน เวลาที่ใช้ฝึกฝนการอ่าน ฯลฯ

ครู อาจารย์ ได้แก่ ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษของครู อาจารย์ ความรู้เกี่ยวกับวิธีสอนอ่าน ประสบการณ์ในการสอนภาษาอังกฤษ การกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการอ่าน และปรับปรุงการอ่าน ฯลฯ

จุดมุ่งหมาย อาจมีต่าง ๆ กันทั้งด้านจุดมุ่งหมายเฉพาะและทั่วไป สำหรับจุดมุ่งหมายเฉพาะอาจเป็นอ่านเพื่อฝึกให้มีความเข้าใจและเก็บใจความสำคัญ ๆ ได้ หรืออ่านเพื่อศึกษารายละเอียด เป็นต้น ส่วนจุดมุ่งหมายของการอ่านโดยทั่วไป อาจจะเป็นเครื่องมือในการหาความรู้ในวิชาชีพเพิ่มเติม เพื่อรับทราบข่าวสารทั่วไป หรือเพื่อความเพลิดเพลิน ฯลฯ

วิธีการสอน มีหลายวิธี ซึ่งอาจจะส่งเสริมให้การอ่านดีขึ้นมากหรือน้อยต่างกัน เช่น วิธีสอนศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ยากก่อนแล้วจึงให้นักเรียนอ่านในใจ วิธีให้นักเรียนอ่านล่วงหน้าด้วยตนเองก่อนแล้วมาตอบคำถามของครู เพื่อทดสอบความเข้าใจในห้องเรียน หรือครูอาจให้คำถามล่วงหน้า ให้นักเรียนไปหาความหมายของศัพท์และอ่านเอง ฯลฯ

แบบเรียนและเนื้อหา เช่น ระดับความยากที่พอเหมาะของเนื้อหาในหนังสือที่อ่าน หนังสือที่อ่านน่าสนใจ ศัพท์ และไวยากรณ์ มีระดับความยากพอเหมาะแก่ความรู้ความสามารถของผู้เรียน ฯลฯ อุปกรณ์และสิ่งแวดล้อมซึ่งส่งเสริมความสนใจในการอ่าน ได้แก่ การจัดเตรียมอุปกรณ์ให้เหมาะกับเนื้อหาและความสนใจของผู้เรียน การจัดสภาพแวดล้อมและบรรยากาศให้เหมาะสมกับการอ่าน การส่งเสริมการอ่านที่บ้านของนักเรียน ฯลฯ¹³

แม้ว่าองค์ประกอบของการอ่านจะมีหลายด้านดังที่กล่าวมาแล้ว ผลจากการศึกษาของผู้ที่มีความสนใจปัญหาในด้านกรอ่านหลายท่าน ปรากฏว่าองค์ประกอบในด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ มีความเกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความสามารถในการอ่านมาก ดังเช่น เจื้อจันท์ จงสถิตอยู่ ซึ่งศึกษาโครงการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ปัญหาในการอ่านที่สำคัญที่สุดคือการขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องไวยากรณ์และคำศัพท์¹⁴ พิศรวัลย์ โกวิทวิท ได้ศึกษาพบว่า ความเข้าใจคำศัพท์และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์กัน โดยศึกษาจากนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5¹⁵ นอกจากนั้น ถาวร สุงงกช¹⁶ และสุธรรม ชาตะสิงห์¹⁷ ซึ่งทำการวิจัยในระดับวิทยาลัยครู ก็พบว่า

¹³ เจื้อจันท์ จงสถิตอยู่, เรื่องเดิม.

¹⁴ เจื้อจันท์ จงสถิตอยู่, เรื่องเดิม.

¹⁵ พิศรวัลย์ โกวิทวิท, "ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจคำศัพท์ และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5" (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515)

¹⁶ ถาวร สุงงกช, เรื่องเดิม.

¹⁷ สุธรรม ชาตะสิงห์, "ความสัมพันธ์ของความเข้าใจโครงสร้าง (Structures) และความหมายของศัพท์ (Vocabulary) ภาษาอังกฤษ กับความสามารถในการอ่านเอาความ (Reading Comprehension) ของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ของวิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา" (ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515)

ความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านเอาใจความของนักเรียนในระดับนี้ มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญในเชิงสถิติ

จากผลการวิจัยที่กล่าวมานี้ ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าไวยากรณ์และคำศัพท์เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการอ่านมากที่สุด ผู้วิจัยมีความสนใจใคร่จะทราบว่าความรู้ความเข้าใจในเรื่องไวยากรณ์และคำศัพท์ กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จะมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพียงใด จึงได้ทำการวิจัยเรื่องนี้ขึ้น แม้ว่าจะมีผู้เคยทำการวิจัยหัวข้อที่คล้ายคลึงกับเรื่องนี้มาก่อนแล้ว แต่ที่ทำในระดับการศึกษาที่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่านักเรียนในระดับการศึกษาที่ต่างกันอาจมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกันได้ นอกจากนั้น ผู้วิจัยยังใคร่จะเปรียบเทียบดูว่าผลการศึกษที่ได้จะคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันประการใด จึงได้ศึกษาเรื่องดังกล่าว ผู้วิจัยหวังว่าข้อค้นพบจากการวิจัยเรื่องนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษในการปรับปรุงวิธีการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

1.2 ความมุ่งหมายของการวิจัย

- 1.2.1 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์ กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม
- 1.2.2 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจคำศัพท์ กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม
- 1.2.3 เพื่อศึกษาว่าความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหรือไม่ เพียงใด

1.3 สมมติฐานในการวิจัย

- 1.3.1 นักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์สูง มีความสามารถในการอ่านสูงด้วย
 - 1.3.2 นักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์สูง มีความสามารถในการอ่านสูงด้วย
 - 1.3.3 นักเรียนที่มีทั้งความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์ และความรู้ความเข้าใจคำศัพท์สูง มีความสามารถในการอ่านสูงด้วย
- ส่วนที่หกของดอมนร่วมกรอพรอหน้า

1.4 ขอบเขตของการวิจัย

1.4.1 ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม จำนวน 370 คน จากโรงเรียนหญิง ซึ่งเป็นโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน และกำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2516

1.4.2 เพศ อายุ สุขภาพ หรือปัญหาอื่น ๆ ที่จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่างกัน อยู่นอกขอบเขตของการวิจัยนี้

1.4.3 การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์ กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเท่านั้น

1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.5.1 แบบทดสอบทั้ง 3 ฉบับ มีเนื้อหาครบตามหลักสูตร และสามารถวัดความสามารถของนักเรียนในเรื่องไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่านภาษาอังกฤษได้

1.5.2 การทดสอบและการคุมสอบ เชื่อถือได้ เพราะผู้คุมสอบและผู้ถูกทดสอบทุกคน ได้ปฏิบัติตามข้อตกลงอย่างเดียวกัน

1.6 ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ อาจมีข้อบกพร่องอันจะทำให้ผลการวิจัยคลาดเคลื่อนจากความเป็นจริงไปบ้าง เนื่องจากผู้วิจัยทดสอบนักเรียนภายหลังการสอบไล่ คะแนนที่ได้ อาจจะไม่แสดงความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน เนื่องจากนักเรียนมีความเหนื่อยเนื่องจากการสอบมาแล้ว

1.7 ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1.7.1 ทำให้ทราบว่า ความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ เพียงใด

1.7.2 ทำให้ทราบว่า ความรู้ความเข้าใจคำศัพท์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

1.7.3 ทำให้ทราบว่า ความรู้ความเข้าใจไวยากรณ์และคำศัพท์ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษหรือไม่ เพียงใด

1.7.4 ผลที่ได้จากการวิจัย จะเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการปรับปรุงการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.8 คำจำกัดความ

1.8.1 ความสัมพันธ์ หมายถึงความเกี่ยวข้องระหว่างข้อมูล

1.8.2 ไวยากรณ์ หมายถึง เครื่องมือ (devices) ซึ่งแสดงความหมายทางโครงสร้าง (structural meaning) ของภาษา อาจจำแนกได้เป็น 3 ชนิด คือ ระเบียบของคำ (word order) วิภัติปัจจัย (inflections) และคำกรวย (function words)¹⁸

1.8.3 คำศัพท์ หมายถึง ศัพท์สองประเภท ซึ่งได้แก่ศัพท์ที่นักเรียนในระดับนี้ควรรู้ความหมายและสามารถใช้ได้ในการพูดและการเขียน และศัพท์ที่นักเรียนในระดับนี้ควรรู้ความหมาย โดยไม่จำเป็นต้องสามารถใช้ศัพท์เหล่านี้ได้ในการพูดและการเขียน

¹⁸ไบรซ แวน ไชฮอค, แนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ แปลจาก Methods of Teaching English as a Foreign Language โดย คมคาย จงเจริญสุข (พระนคร : สมาคมสังคมศาสตร์ แห่งประเทศไทย, 2506), หน้า 68 - 69.

1.8.4 การอ่าน หมายถึงการอ่านในใจ เพื่อให้เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน
(Reading Comprehension) มีใช้การอ่านออกเสียง

1.8.5 ความสามารถในการอ่าน หมายถึงความสามารถในการจับใจความและเข้าใจ
เนื้อเรื่องที่อ่านในแบบทดสอบ ในระยะเวลาที่กำหนดให้

1.8.6 นักเรียน หมายถึงนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม จากโรงเรียนรัฐบาล
ในกรุงเทพมหานคร 6 โรงเรียน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย